

La Rectoria Vella

Dosrius

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Carrer de Sant Antoni, 9 - Dosrius
Emplaçament Al bell mig del casc antic, al costat de l'església parroquial
Alçada: 150m

Coordenades:

Latitud: 41.59468
Longitud: 2.40646
UTM Est (X): 450534
UTM Nord (Y): 4604946

Classificació

Número de fitxa 08075-48
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Modern Popular
Segle XVII
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Barcelona

Fitxes associades:

[Sant Iscle i Santa Victòria](#)

Autoria de la fitxa Adriana Geladó Prat
Data de registre de la fitxa: dl., 11/12/2017 - 01:00

Descripció

Edifici aïllat format per dos cossos adossats que li proporcionen una planta en forma d'L. Consta de planta baixa i pis, i compta amb una gran zona d'horts darrera seu. El volum principal presenta una coberta de teula àrab de dues vessants, amb el carener paral·lel a la façana principal, que està orientada a migdia. Totes les obertures són rectangulars, amb els brancals bastits amb carreus de pedra i les llindes planes. A la planta baixa hi ha un destacable portal d'accés emmarcat per dues finestres protegides amb reixes de ferro. La de la banda de llevant està completament reformada mentre que la de ponent té l'ampit restituït. Les obertures del pis es corresponen amb tres finestres amb els ampits motllurats i alguna de les peces dels seus emmarcaments restituïdes. Tant el portal com la finestra de damunt seu presenten una motllura rectilínia que recorre l'intradós d'ambdues obertures. L'altre volum, adossat a la banda de llevant, compta amb una coberta de teula àrab d'un sol vessant i està distribuït en dos nivells. Compta amb dues petites finestres rectangulars al pis i un destacable pas elevat que connecta l'edifici amb l'església parroquial de Sant Iscle i Santa Victòria. Aquest passadís és de planta rectangular, està cobert amb una teulada de dues vessants i s'obre al carrer mitjançant un arc rebaixat bastit amb maons plans. A la banda de ponent presenta una petita finestra circular emmarcada en pedra, mentre que a llevant hi ha una finestra amb els brancals bastits amb carreus de pedra i la llinda plana sostinguda amb permòdols. La construcció presenta la façana principal arrebossada mentre que la lateral, orientada a l'hort i amb obertures rectangulars, està arrebossada i emblanquinada.

Observacions:

La zona d'horts de la rectoria, coneguda com els horts del Rector, compta amb una gran era de planta rectangular i bastida amb cairons força ben conservada. Així mateix, també hi ha una gran safareig per regar-los i rentar la roba.

Història

La primera referència documental de l'edifici apareix grafiada en un plànol cadastral del nucli antic elaborat l'any 1853. També consta en la reproducció d'una pintura de Dosrius comprada a Madrid, i datada entre 1867 i 1870, propietat de la família Fàbregas Rigola. I, finalment, segons una relació de les cases que existien a Dosrius consultada a finals del segle XIX pel rector Gaietà Viaplana, l'any 1897 apareix una casa anomenada "Rectoria" dins del veïnat de Dosrius. L'edifici fou utilitzat com a rectoria fins que es va construir la nova, adossada a l'església parroquial de Sant Iscle i Santa Victòria, l'any 1948. Posteriorment, l'edifici ha tingut diversos usos com classes de catequesi, assajos de caramelles, reunions, activitats culturals i socials, etc. Entre els anys 1987-1988 va ser la seu de l'ajuntament mentre es feien obres de reforma a l'edifici consistorial i, entre els anys 2001-2004, s'hi va instal·lar el consultori mèdic de Dosrius. El pas elevat que el connecta amb l'església fou enderrocat durant la guerra Civil i, posteriorment, reconstruït. Durant aquest conflicte bèl·lic, la casa fou habitada per una família refugiada. A mitjans del segle XX, la casa s'alimentava amb l'aigua de la Mina del Rector, que estava situada al paratge conegut com la Font d'en Sala, més amunt de la masia de ca l'Albert. L'edifici fou reformat a finals del segle XX, tant els espais interiors com l'aparença exterior. En aquest sentit, cal dir que l'obertura de llevant de la planta baixa, que en origen era un portal, fou convertida en finestra. En l'actualitat és la residència del rector de la parròquia.

Bibliografia

ALSINA I BOIX, Neus; JUBANY I PINÓS, M. Àngels (2004). "L'Esteve Albert i la gent del seu poble natal. Què en saben, què en pensen". Duos Rios, núm. 1, Monogràfic In memoriam Esteve Albert i Corp, p.

59. ALSINA, N.; CALONGE, R.; CUSPINERA, L.; JUBANY, M.A.; LACUESTA, R. (2005). Inventari del patrimoni històric, arquitectònic i ambiental de Dosrius. [Barcelona: Diputació de Barcelona, Ajuntament de Dosrius], Núm. Ref.: I.RU.37/056. AMAT I TEIXIDÓ, Jordi (2014). Retalls de la Guerra Civil al Maresme (1936-1939). Canet de Mar: Els 2 Pins, p. 490. RAMIS NIETO, Josep. "La nova casa rectoral de l'església de Sant Aciscle i Santa Victòria de Dosrius". A Dosrius. Una visita al passat. 2-12 de gener de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. RAMIS NIETO, Josep. "Apunts per a una història de la guerra civil a Dosrius (1936-1939)". A Dosrius. Una visita al passat. 1-6 d'abril de 2017. Bloc. Accés el 27 de setembre de 2017. RIERA, J.M.; JUBANY, M.A.; ALSINA, N. (2009). Itineraris pel municipi de Dosrius: un tomb pel nucli antic de Dosrius, un passeig per Canyamars, una volta pel Far, l'aigua, el nostre signe d'identitat. Dosrius: Ajuntament de Dosrius, p. 5.

